

◀ De bezoekers van het Streekfilmfestival kregen ook een oude film over turfsteken over de grens bij Papenburg voorgeschoteld.

Foto: Anne Marie Kamp

Oer-Hollandse beelden op Streekfilmfestival

Van een onzer verslaggevers

■ **VEENDAM** – Wat kunnen de verre landen, de hoge bergen en de exotische gerechten trekken. Onweerstaanbaar zijn ze soms. Elders is het gras altijd groener, nietwaar? Maar nabij de eigen woning kan de wereld ook mooi en boeiend zijn. Dat weten de amateurfilmers, die zaterdag deelnamen aan het eerste Streekfilmfestival in Veendam. Zij lieten hun camera werken in hun directe omgeving en toonden de resultaten in Hotel Parkzicht. Susteren, Zwijndrecht, Oostknolendam en nog veel meer plaatsen trokken er aan het oog van de toeschouwers voorbij.

Maak een film van niet meer dan twintig minuten, die over de eigen streek handelt. Die opdracht hadden de organiserende Filmgroep Dubbel 8, het

Veenkoloniaal Museum en het Streekhistorisch Centrum verspreid. Het resultaat mocht er zijn: ruim dertig inzendingen, waarvan negentien werden vertoond. De marathon begon met het verhaal van het Oosterdiep in Veendam en het rijke roomse leven in Susteren en vervolgens werd heel Nederland doorkruist. En iedere keer was er het applaus. Terecht, want uit films sprak de grote liefde van de makers voor hun geesteskinderen.

Nescio zou ervan genoten hebben, van al die oer-Hollandse beelden. Hij zou ook geschrokken zijn bij het zien van de veranderingen, die het landschap heeft ondergaan. De film over Wolvega bijvoorbeeld, de beelden van honderd jaar geleden en van nu. Johan Brauer, één van de makers, zei zich tij-

dens het filmen ook bewust te zijn geworden van wat er in zijn dorp allemaal is gebeurd. Brauer is een echte Fries, die vaker aan filmfestivals deelneemt. „Vraag me niet hoeveel uren hierin is gaan zitten. Maar dat geeft niet, het is je hobby en dan doe je het graag.” Hans Boiten uit Veendam is ook zo'n liefhebber. Zeven minuten duurde zijn film, het groene gras in zijn straat speelde de hoofdrol. Boiten schilderde gras in zuidelijker en noordelijker gelegen landen maar in het gras in zijn eigen buurt is ondanks al die hondendrollen het groenste en het mooiste. Voor hem gaat het bovengenoemde gezegde niet op.

Bij festivals horen meestal prijzen. Gedeputeerde Mirjam de Meijer, documentairemaker Frits van Echten en televisiemaker Hans Peerbolte vorm-

den de jury en ze vonden 'Apocaliptus 2000' de mooiste inzending. Een film over een woonwijk in Lelystad, die twintig jaar na de bouw al weer wordt afgebroken. De tweede plaats was voor de documentaire over de panden Kok in Winschoten, gemaakt door het Winschoter Stadsjournaal. Die film, mede het werk van de onlangs overleden Elzo Witter, kreeg ook de publieksprijs en daarbij de Snikkeprijs. Die laatste was voor de beste historische film en werd vergeven door directeur Douwe Huizing van het Veenkoloniaal Museum en Helen Hofman van het Streekhistorisch Centrum. Beiden waren onder de indruk van de film, die zowel het verleden, de strijd om het behoud en de herbestemming van de gebouwen in hartje Winschoten toont.

9216-10-08